

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾

184 “- Sizi ve önceki nesilleri yaratan Allah’a sığının, emirlerine yapışın, günahlardan arınıp, azaptan korunun.”

185 Onlar: قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾

“- Sen, olsa olsa, büyülenerek akli etki altına alınanlardan birisisin” dediler.

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾

186 “- Sen de, sadece bizim gibi bir insansın. Biz senin yalancılardan olduğunu düşünüyoruz.”

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾

187 “- Eğer iddianda doğru isen, gökten üstümüze kütleler düşür.”

188 Şuayb: قَالَ رَبِّیْ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾

“- Rabbim, yaptıklarınızı iyi bilir” dedi.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

189 Onu dâ yalanladılar. Onların işini gölgeli günün azâbı bitirdi. Hakikaten o büyük bir günün azâbı idi.

إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

190 Bunlarda da, kesinlikle Allah’ın kudretine, ilmine, hikmet sahibi olduğuna işaretler, bütün insanlar için ibretler, alınacak dersler vardır. Onların çoğu iman edecek değildi.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

191 Senin Rabbin, işte o, kudretli, hükümrân ve engin merhamet sahibidir.

وَأَنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾

★ **192** Bu Kur’ân âlemlerin, bütün varlıkların Rabbi olan Allah’ın vahyidir, onun indirdiği kitaptır.

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

193 Onu, ilâhî düzenin güvenilir hizmetkârı Rûhu’l-emîn, Cebrâil indirip getirdi.

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

194 Sorumluluk, hesap ve cezayı hatırlatan uyarıcılardan olman için senin hafızana, kalbine indirip yerleştirdi.

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾

195 Açık, edebî Arap diliyle indirdi.

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾

196 Kur’ân âyetlerinin bir kısmı, özü itibariyle daha önceki peygamberlerin kitaplarında bölümler halinde mevcuttur.

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَؤُا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٧﴾

197 İsrâiloğulları’nın bilginlerinin Kur’ân’ı bilmesi, tanınması onlar için bir delil değil midir?”

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

198 Biz Kur’ân’ı, Arapça bilmeyenlerden birine bölüm bölüm indirsek Kur’ân’a iman etmezlerdi.

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

199 Kur’ân’ı, onlara okusaydı, inceletseydi, yine iman etmezlerdi.

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

200 Kur’ân’ı yalanlamayı, inkârı ve hidayeti kafalarına, kalplerine soktuğumuz gibi, onun, Kur’ân’ın İslâm’a planlı cephe alarak, müslümanlığı, müslüman nesilleri yozlaştırma, yok etme suçu işleyen güç ve iktidar sahibi âsilerin, suçluların, günahkârların kafalarında, kalplerinde yankı bulmadan geçip gitmesine de biz yol açtık.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

201 Can yakıp inleyen müthiş azâbı görmedikçe onlar Kur’ân’a iman etmeyecekler.

فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

202 İşte o azap da, onlara, ansızın, farkında olmadıkları bir sırada gelecek.

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

203 O zaman:

“- Bize iman etmemiz için mühlet verilir mi, acaba?” diyecekler.

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

204 “- Yanlış mı duyduk? Azâbımızı küstahça çabuk istemiyorlar mıydı?”

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

205 Ne dersin? Onları, senelerce nimetlere boğsak zevku safa ettirsek, faydasız.

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

206 Sonra tehdit edilmekte oldukları azap da başlarına gelse, bir şey değişmeyecek